

Új lakók a Petőfi téren

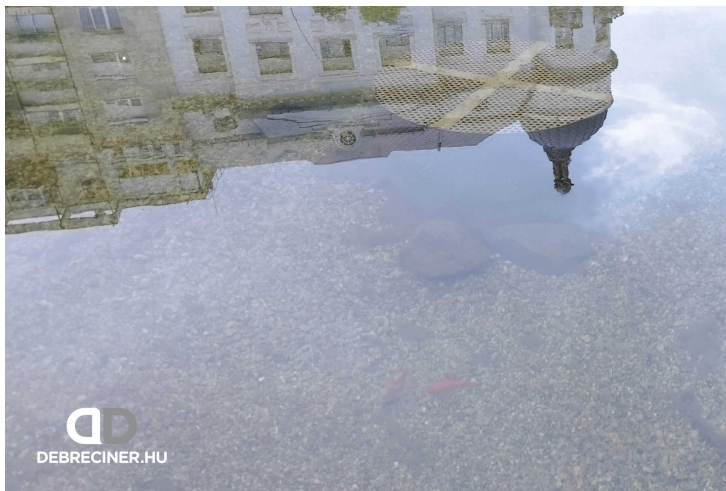
Miklovicz-Nyikos Mónika - 2023-06-10 07:12:58

Bár eredetileg 2022-re ígérték, [lassan befejeződni látszik a Petőfi téren lévő park felújítása](#), a park nagy része már elkészült, már csak az úgynevezett grill pavilon vár felhúzásra és átadásra.

fotó: Miklovicz-Nyikos Mónika

A park közepén látható tómeder év elején még üresen, kis pocsolókkal fogadta látogatóit, akkor még [Lulu](#) is merészen ugrált a mederben lévő kavicsokra. Mára azonban már valóban tónak nevezhető a korábban csak kavicsos mélyedésnek tűnő képződmény. Jó, legyen tavacska! A különféle növények mellett más élőlények is feltűntek.

fotó: Miklovicz-Nyikos Mónika

Egy hete egy napsütéses délután úgy döntöttünk, hogy megejtjük az idei első fagyizásunkat, s az édességet a Petőfi téren lévő parkban fogyasztjuk el. Csak néztük az embereket, ettük a fagyinkat és beszélgettünk. A park egyébként a szokásos képét mutatta: telefonjukat nyomkodó emberek, éppen szünetet tartó, beszélgető munkások, az árnyékban sziesztázó hajléktalan, családosok a játszótéren. Két alak azonban nem illett bele a szokásos délutáni képbe: a park peremén munkásnadrágban

álltak összeszorított marokkal. Vártak. Majd hamarosan elkezdtek eleséget szórni a tóba. „Halak? Telepítettek ide halakat?” – töprengtünk el. Közelebről is megvizsgáltuk a tó felszínét és néha láttunk egy-egy cikázó narancssárga foltot: „Aranyhalak!”

fotó: Miklovicz-Nyikos Mónika

A minap visszamentünk késő délután megvizsgálni a tó faunáját. Több halat is láttunk, narancssárgát, fehéret, szürkét. A tó vizének mélysége egyelőre úgy tűnik, alkalmas lehet számukra. Látszik, hogy még friss jövevények, nem szoktak hozzá az emberhez, mint a Békás-tavi testvéreik, akik ha azt látják, hogy egy kavics esik ki az ember kezéből, azonnal hatalmas csapatban buknak le utána, bár nekik kavics sem kell, ha embert látnak, nagy buzgalommal úsznak felé eleséget remélve. A Petőfi téren lévő tóban a halacskák azonban még félősek, nem igen szoktak hozzá az emberhez. Esznek, amit találnak, és amit a munkások adnak nekik, akik nem hajolnak közel hozzájuk, csak szétszórják a falatkákat a tó teljes felszínén. A halak óvatossága abból is látszott, hogy mikor közelebb hajoltunk a vízhez, szemérmesen odébb úsztak, a vízfelszín megérintésére pedig egyenesen menekültek.

Az itt mozgó emberek talán még nem vették észre őket, ezért tudnak csak egyszerűen élni, „mint hal a vízben”, nem magukra aggatva a „városi” jelzőt, nem kéregetve az alamizsnaként szolgáló morzsákat. Egyelőre a tó is tiszta, a benne lakók is azok: kicsi, de büszke halak.

[Itt olvasható a többi REGGELI FELES](#) - a Debreciner ébresztőrovata.

CSAK VELED együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak Te, az olvasó. [Egy hónapra csak 1000 forint. Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert! Köszönjük!](#)